

Најлепше Андерсенове бајке

Препричала Стефанија Леонарди Хартли

Превела
Дијана Радиновић

ОЛОВНИ ВОЈНИК

Илустровала Валентина Москон

Био једном један дечак који је за рођендан добио кутију **ОЛОВНИХ ВОЈНИКА**. Сви су војници били прелепи, само је једном од њих недостајала **НОГА**, ваљда зато што није било довољно **ОЛОВА** да се доврши.

Дечаку се, међутим, баш он **највише** допао јер је стајао постојано и поносито, право као цев пушке коју је **НОСИО**.

Кутију оловних војника сместили су поред прелепог дрвеног дворца са **СТЕПЕНИШТЕМ** од кованог гвожђа и шареним биљкама које су изгледале као **ПРАВЕ**.

Пред улазом у дворца била је лепа балерина злаћане косе, израђена од картона. Стајала је на прстима на једној ноzi, а другу је, скривену под хаљиницом, извила иза себе у љупкој арабесци. Кад ју је војник угледао, помислио је да и она има само једну ногу и лудо се **ЗАЉУБИО** у њу:

„У трен ока шта се згоди!
У мени се **љубав** роди!

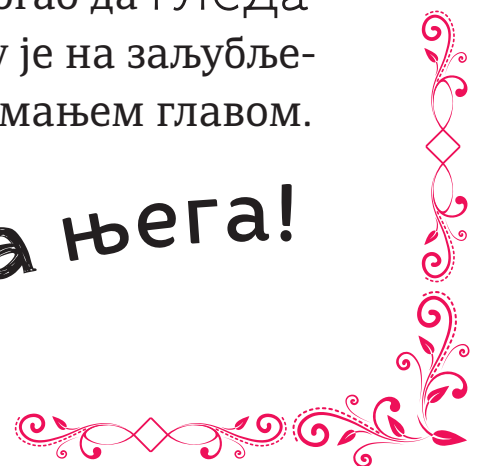
Балерина љупка та
ногу нема као ја.“

У ПОНОЋ, кад су сви заспали, играчке су оживеле и почеле да јурцају по соби. Једноноги војник ИЗАШАО је из кутије марширајући у колони са својим другарима, па заузео згодно место одакле је могао да ГЛЕДА балерину очима пуним љубави. Она му је на заљубљене ПОГЛЕДЕ одговарала осмесима и климањем главом.

И она је заволела њега!

Дечак је сутрадан пронашао оловног војника ван кутије, па га је **узео** и ставио на **ПРОЗОР**. Баш у том тренутку изненадан налет **ВЕТРА** обори оловног војника и он полете **доле, доле, доле** на прометну **улицу**. С неба почеше да **ЛИЈУ** кишне капи крупне попут топовског **БУЛЕТА**.

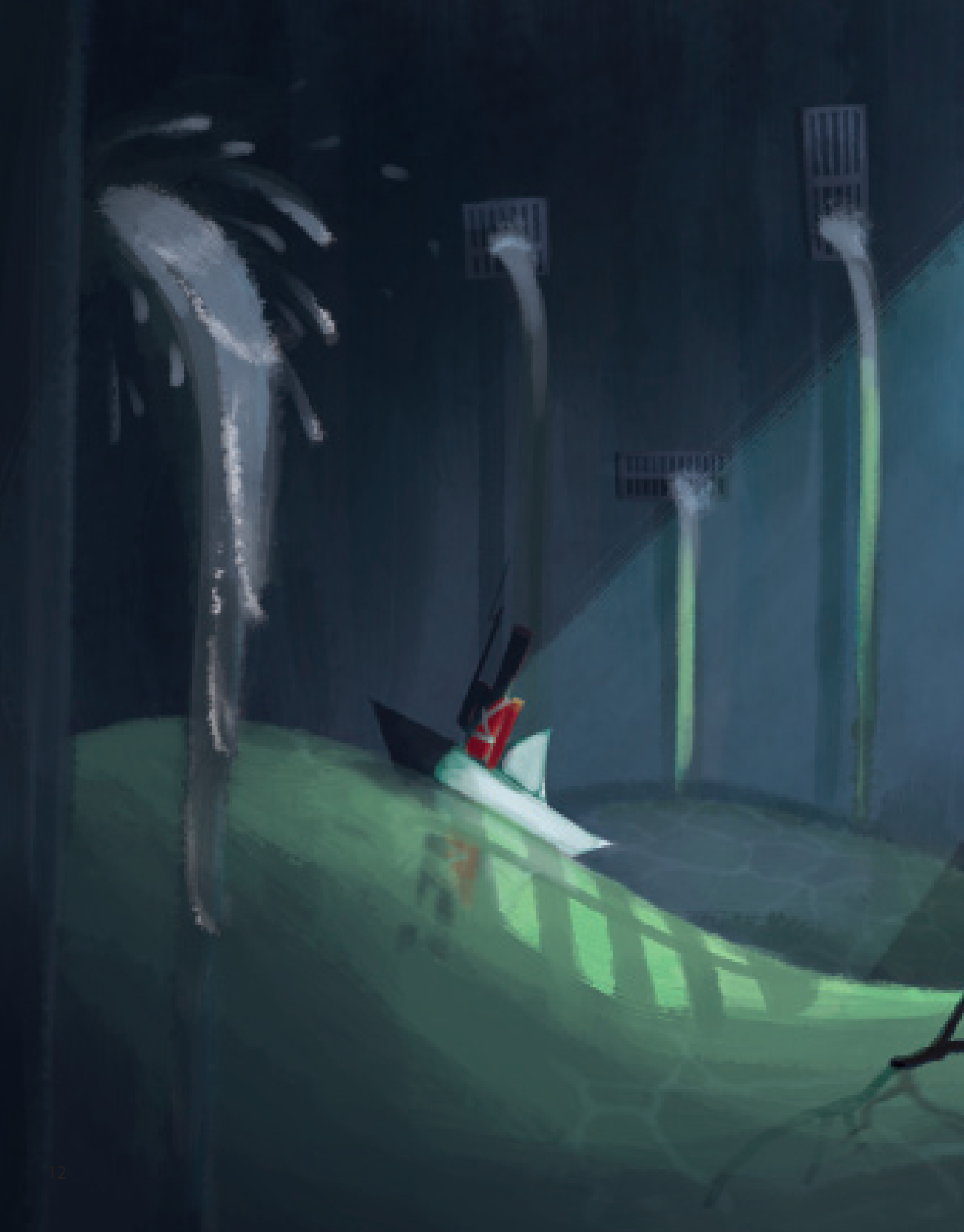
Дечак је **брзо** истрчао на улицу да потражи омиљену играчку, али од **кола** и **ПРОЛАЗНИКА** нигде није могао да је нађе, па се **у сузама** вратио кући.

Два детета опазише оловног војника на улици,
па га ставише у чамчић од папира којим
су се играла и ПУСТИШЕ га низ одвод.

Узбуркана вода однела је чамчић у канализацију...

Оловни војник није изгубио
храброст у том смрдљивом
МРАКУ, већ је **МИСЛИО** на
своју вољену:

*„Растасмо се, срце боли,
заувек ћу да те волим!“*

Канал напослетку изби на ПОВРШИНУ. Вода је силови-
то куљала и оловни војник као низ водопад слете у
језеро. Док је тонуо ка дну, прогута га једна ВЕЛИКА
риба помисливши да је то неки сластан залагај.

Пуком случајношћу, ту је рибу **УПЕЦАО** један рибар и продао је куварици дечакове **породице**. Кад је куварица распорила рибу како би је очистила, угледала је једноног војника и сместа га препознала. Дечак је био **пресрећан** што поново има свог омиљеног оловног војника, па га је сав **радостан** однео у своју собу.

